

ΜΕΓΑΛΗ ΔΩΡΕΑ ΓΙΑ ΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ.

Ο λίαν γνωστός συμπάροικος και επιχειρηματίας ο Λάκης Πούλος προσέφερε στο Γηροκομείο μας ως πρώτην εισφοράν του το ποσόν των 8.000 δολλαρίων εις μνήμην του πατρός του τα οποία θα χρησιμοποιηθούν παρά της διοικήσεως του ως βάσις διά τήν επέκτασίν του με άτομικά, μεθ' όλων των

άνεσεων μονόκλινα δωμάτια. Τόσον ή δωρεά, τό ύψος της και ο σκοπός της όσον και η πρακτικότης της διά τήν αλώνιαν μνήμην και τόν αληθινόν σεβασμόν πρός τόν θανόντα πατέρα του, χαρακτηρίζουν ιδιαίτερα τά ευγενή και φιλόανθρωπα αισθήματα όπως και τίς σωστές ανθρωπιστικές και χριστιανικές αντιλήψεις του.

Με πατριωτική υπερηφάνεια στού σγίγγομε τό χέρι αγαπητέ Λάκη, εύχόμενοι τό παράδειγμά σου νάβρει πολλούς άλλους μιμητές.

I.M.

ΕΝΔΟΚΥΘΗΡΑΙΚΑ ΤΟΥ Ν.Ν.Ο.

Η επιτυχία κάθε προσπάθειας ατομικής ή οργανωμένης σε οποιοδήποτε τομέα τότε και μόνον είναι εξηραλισμένη όταν υπόκειται στο συντελή έλεγχο και αυτοκριτική των πεπλεγμένων της. Μόνον έτσι με τό έλαφρό ή αυστηρό κοσκίνισμα διαχωρίζονται ανάλογα οι καλές από τίς επικίνδυνες πρωτοβουλίες, προάγεται ή συνέχεια τής προόδου και επιτυγχάνεται ή αντικειμενικός σκοπός.

Παντού και πάντοτε γίνονται λάθη. Τό σφάλλιν είναι στην ανθρωπινή φύση (και άς μη θέλουν νάτό χωνέψουν πολλοί και δή ύψηλα Ισάμενοι) οι ανθρωπινες αδυναμίες δέν είναι επικτητες μάς τίς έδωσε γιά προίκα ο πλάστης μας.

Στό πολιτισμένο άνθρωπο, στη μορφωμένη κοινωνία προσωπικότητα έναπόκειται νά δαμάσει τίς αδυναμίες του και νά συγκεντρωθεί πάνω στίς βάσεις εκείνες πού θά στηρίξει τή προκοπή και τή προδό του είτε σαν μονάδα είτε σαν οργανισμό είτε σαν σύνολο. Τό μοναδικό μέσο γιά νά πετύχομε αυτό τό διαχωρισμό είναι ή διά τής αυτοκριτικής ήθικη έγχείρηση με ύστερί πού πρέπει νά κόψη όσο ποιο βαθύτερα χρειάζεται γιά νά φέρει τήν έξυγείανση. Πολλάκις ή επέμβαση είναι έπιπονη και ή πίστι ότι μετά τό πόνο, θάρθει ή θεραπεία. Η αντίθετη άποψη πλαισιωμένη από τά άχαλήνωτα πάθη μας, ένω δυνατόν νά αντιπροσωπεύομε κούτσουρα, είμεθα ματαιόδοξοι, φιλόδοξοι, σαν φουσκωμένοι διάνοι, ένω κατά τό πλείστον θύματα πλέγματος άνωτερότητας (SUPERIORITY COMPLEX) κ.λ.π. κ.λ.π. κ.λ.π. μοιραία οδηγεί στη τελική άποτυχία χωρίς νά τό καταλαβαίνωμε.

Εκάμαμε τήν εισήγηση αυτή γιατί νομίζαμε πως πλησιάζομε στη 12η ώρα πού θάναί άργά πλέον και πριν πάμε εκεί νά φροντίσωμε νά κάμωμε τήν εγχείρηση αυτή τής κριτικής στη πορεία τής οργανώσεως μας πού λέγεται Κυθηραϊκή Αδελφότης Ν.Ν.Ο., νά συμβάλλομε νά ξεπεράσει τό δύσκολο άνήφορό της και νά μπη στη λεωφορο πού πρέπει νά βαδίζει. Σε προηγούμενη έκδοσή μας φέραμε στη δημοσιότητα τό Ιδρυτικό τής Αδελφότητος QLD από τόν τά πρώτα φέροντα στη θετή μας πατρίδα και θεμελιωτή της πολυσέβαστο φίλο κ. Παναγ. Αρώνη Κουρεσόπουλο, τό όλον περιεχόμενον του όποιου χαρακτηρίσαμε σαν τό σωματειακό Εύαγγέλιο γιά τούς διαδόχους στη διοίκηση κάθε παρόμοιας οργανώσεως. Στη δημοκρατική κατ' αρχήν εργασία και συναδέλφωση των μελών, τούς κύριους αντικειμενικούς σκοπούς πού ναι ή διατήρησή μας, σαν πατριδιά και φυλή με τά πάτρια ήθη και έθιμα, εκπλουτίζόμενα με όσα εκείνα νέα είναι χρήσιμα και άπαραίτητα γιά νά γίνωμε Ισότιμα και ζηλευτά τέκνα τής νέας μας μητέρας, άκόμη δέ ή διευρυνσίς μας στα πλαίσια εκείνα πού απαιτεί ή εξέλισσόμενη κοινωνική τοποθέτηση των διαδόχων μας.

Ατυχώς ή διαφορετική έρμηνεία των παρακαταθηκών αυτών από πολλών έτών μέχρι σήμερα, παρά τίς ελάχιστες πρόσκαιρες αναλαμπές πού αστόχησαν, άν και έτυχαν τής ευρύτερης καλής ανταπόκρισης τής παροικίας, έδημιούργησαν αντίγωνιες, κατηφορίζουσα επικίνδυνα ή άδελφότης. Είς τό σημείο αυτό επιθυμούμε νά δηλώσωμε ότι ή κριτική μας έχει καθαρό έπικοδομητικό χαρακτήρα νά ανασκευασθούν σφάλματα, και νά αναθεωρηθεί ή έσφαλμένη άκολουθητέα γραμμή με τό πιστεύω ότι όλοι οι ύπηρετήσαντες τό σωματείο μας ξεκίνησαν, εργάστηκαν και εργάζονται δραστήρια και γιά αυτό τούς άνήκει ή εύγνωμοσύνη μας μά σαν άνθρωποι δέν είναι άλάνθαστοι.

Αυτά τά σφάλματα άς προσπαθήσωμε όλοι μαζί με άμοιβαία κατανόηση και πατριωτική συνεργασία νά διορθώσωμε και νά μετατρέψωμε τή τεθλασμένη πορεία σε εύθεία άν θέλομε όντως νά παραμείνωμε πιστοί και καλοί στίς αρχές και τό πνεύμα πού

στηρίχθηκε και κληρονομήσαμε έμείς και νά τήν προσαρμόζομε άναπτυσσόμενη στίς άπαιτήσεις του περιβάλλοντος πού μόνιμα τοποθετηθήκαμε.

Είναι άνάγκη νά γίνει μιά ολοκληρωτική (OVERHAUL) επέμβαση στο όλο σώμα του σωματείου, αρχής γενομένης από τή διοίκησή του, γιάτί από τό κεφάλι παντού και πάντα προέρχεται ή πάθηση και ή όποια ούτε γεννήθηκε ούτε κατάφερε με μετέπειτα προσπάθειες νά γίνη άρτιμελής. Όχι μόνο γενήθηκε άσωση μά και τά έσωτερικά της όργανα κάθε άλλα παρά νά εργάζονται άρμονικά.

Είναι άνάγκη νά προγραμματισθούν οι προϋποθέσεις εκείνες, όχι μόνον πού θά προκαλέσουν τή γενική συνδρομή μά και νά τήν κάμουν μόνιμη και διαρκείας.

Είναι άνάγκη νά γίνη συντονισμένη και διαρκείας έξόρμηση κάθε Τσιριγώτη του Ν.Ν.Ο. νά γίνη άπαραίτητα μέλος.

Είναι άνάγκη διέυρυνση σε ευρύτερα περιθώρια και όχι μόνον στα 3 πανηγύρια και δυό χορούς πού άρχισαν νά ατονούν, των κατευθύνσεων και βλέψεων τής οργανώσεως.

Είναι άνάγκη νά προσαρμοστούμε στο ότι άπολυταρχικές διοικήσεις ούτε προκόβουν ούτε στέκουν και νά επανέλθω και έδραιωθή, ή άπαραίτητη δημοκρατική βάση στη διακυβέρνησή της.

Είναι άνάγκη νά διευθυνηθεί χωρίς καμιά χρονοτριβή ή διαφορά άπόψεων πού δημιούργησαν βασικές αντίθεσεις στο θέμα του KYTHERA HOUSE σε γενική συζήτηση και νά ληφθούν δημοκρατικές αποφάσεις άποδεχτές από όλους.

Είναι άνάγκη ή δημιουργία στενής και συνεχής επαφής με όλα τά άδελφά όπουδήποτε κυθηραϊκά σωματεια και ιδίως με τόν Κυθηραϊκόν Σύνδεσμον Αθηνων πού περικλείει τίς Κυθηραϊκές κορυφές σε έπιστημονικά και κοινωνικά επίπεδα και ο όποιος με τό όλοέν αυξανόμενο ρεύμα έπισκεπτών προετοιμάζει νά γίνη ο σταθμός πρώτης συνδέσεως με τή γενέτειρα των εκ τής ξένης συμπατριωτών και ιδίως των νέων μας.

Είναι τέλος ύψιστη άνάγκη νά επανέλθουν στους κόλπους του σωματεια όλα τά νέα παιδιά μας πού συστηματικά άπεμακρύνθησαν λόγω των ασφαμάτων μας και νά αναλάβουν ένεργούς ρόλους, σύν τώ χρόνω δέ από αυτούς άνάληψιν του μέλλοντος του σωματεια αρχής γενομένης εύθης άμέσως.

Γιά όλα αυτά σε γενικές γραμμές ή διοίκηση του χωρίς καμμία χρονοτριβή νά προκαλέσει όσο τό δυνατόν ευρύτερες συγκεντρώσεις των όμογενών νά γίνουν συσκέψεις σε άτμόσφαιρα κατανόησης και άγάπης, νά συζητηθούν και τόσα άλλα θέματα στο στενό μας κύκλο γιάτί είναι σωστό πως «τά έν οικω μη έν δήμω» και νά παρθούν άποφάσεις πού διαφαλίζουν τή συνέχεια του μέλλοντός μας σαν οργανωμένη πατριδιά. Στα μαγαζιά στα καφενεία, και κουτσομπολίστικα στα σπίτια δέν λύνονται τέτοια θέματα.

Κάθε αντίθεση, κάθε όλιγωρία, κάθε άμέλεια, ή συνέχεια των φιλοδοξιών και άπολυταρχικών τάσεων πούχουν συνέχεια ή παλαιότερη και ισχυρότερη οργανωμένη πατριδιά νά γίνη ούραγός και νά εξαφανισθεί τελικά θά κριθή και άποδοκιμασθεί δημόσια άυστηρά. Αναμένομεν.

ΑΝΑΣΚΕΥΗ

Επειδή στο δημοσιευθέντα στη προηγούμενη έκδοσή μας έρανικό κατάλογο γιά τόν ήλεκτροφωτισμόν των Κυπριωτιάνικων εκ παραδρομής άνεγράφη λανθασμένον επώνυμον, άπολογούμεθα διά τό λαθος, και παραθέτομεν τήν σωστή επωνυμία πού είναι Στέφανος Γεωρ. Γλύτσος αντί του Στέφανος Γεωρ. Κυπριώτης δολ. 200.00

ΕΞΟΔΟΣ

Με επιτυχία συνετελέσθη Τσιριγώτικη έξοδος στίς 29 Ιανουρίου (LONG WEEKEND) και συγκέντρωση στο θαυμάσιο παραθαλάσιο θέρετρο του Σύνδνευ BUNDEENA ώραία μέρα ώραία τοποθεσία και όχι μακρυνό και άπόμερο γιά Πίκ Νίκ. Άς μάς έπιτραπεί μόνον νά συστήσωμεν ότι οι τέτοιες πρωτοβουλίες αναλαμβάνονται από ειδικό κλάδο τής άδελφότητος πού όρίζεται από τό συμβούλιο γιά αυτή τή δουλειά μόνονα και λέγεται φυσιολατρικός και ο όποιος προγραμματίζει ώραίο ήμερήσιο πρόγραμμα γιά μικρούς και μεγάλους γέγους και νέους και όχι νά μετατρέπεται σε καφενείο.

ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΗΣΕΙΣ

Είς τόν έπινοήσαντα τήν BUSINESS LIKE έπανηλειμένην δημόσιαν ευφυστάτην άγγελίαν σχετικά με τήν πανηγυριν του Αγίου Χαραλάμπους «του έν ΚΑΡΑΒΑ ΚΥΘΗΡΩΝ» ότι θά Ιεουργούσε σε αυτήν άρχιμανδίτης «άπό ΚΥΘΗΡΩΝ» ύπενθυμίζομεν κατά «ΚΗΘΥΡΑΙΚΗΝ» άπαίτησιν ότι οι Τσιριγώτες είναι μέν λίαν φιλοπάτριδες και φιλόθρησκοι αλλά δέν είναι άκρως άθώα των πνεύματι πρόβατα πού όπως φαίνεται έκλαβάνονται

άπό τόν κατ' αυτόν πολύξερων συντάκτην της ώστε νά παγιδευόνται και νά αποπέμπονται. «Ο νού νοείτω» γιά όποιον ξέρει έλληνικά. Επί πλέον άς καταλιμπάνεται τόσον πρόχειρα ή εις τήν έπικεφαλίδα θεμελιώσης έντολή.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΓΙΑΤΡΟΥ Η ΖΩΗ ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

«Από τό ήμερολόγιο ενός Γιατρού»

Συνέχεια εκ του προηγούμενου.....

—Σάν τί, Έλενα;
—Τό χόμπυ του λοιπόν είναι ή φωτογραφία.
—Α ναι, κάτι έχω άκούσει.
—Έχει κρυμμένη στα ράσσα του μια τογραφική μηχανή, και ό,τι του άρρασει, ό,τι τόν συγκινεί κλικ, τό φωτογραφίζει.
—Μαθαίνω, Έλενα, πως σε έπισκέπτεται χνά τ' άπογεύματα πού δέν είναι οι γιατροί κλινική. Είναι αλήθεια;
—Ναι. Ένα κακό έχει πού κάθεται πολύ. γει άμέσως όταν έρχεται γιά συντροφιά ό τρός τής άπέναντι κλινικής πού σπουδάζει μαζί στο Λονδίνο. Δέν φαίνεται νά τόν συνηθί...

—Γιατί;
—Δέν ξέρω.
—Ναι, αλλά ο γιατρός είναι τυπικός λεπτότητα μου ζητά τήν άδεια νά σε έπαιφθ. Ο παπας ποτέ. Θέλεις νά του τό άρεύσω;
—Ας έρχεται ο καημένος πού και πού συχνά και νά κάθεται λίγο. Είναι λιγάκι ραστικός.

—Καλά, Έλενα. Με τόν Δημήτρη τί
—Α! γιά τό Λονδίνο, γιά Άγγλους συγφείς και καλλιτέχνες, άκούμε κλασσική μουκή, έχει και κείνος ώραίους δίσκους. Μού ρε Σαίξπηρ στα Άγγλικά, τόν διαβάζουμε σχολιάζουμε, θαυμάζουμε τή σπιρτάδα του γάλου αυτού μυαλού. Έχουμε πάει πολλές ρες στο χωριό πού έζησε στο Στράρφορντ, σπίτι του τό'χουν κάνει προσκύνημα οι Άγγλοι και όλοι οι τουρίστες του κόσμου. Είναι γωγία και γιά τούς δυό ιδίως γιά μένα τή ρωστη και τόν εύχαριστώ πού διαθέτει ώρες νά μου κάνη παρέα. Δέν έχει κι αυτό νέναν έδω.... Ξεχάστηκα σε συζήτηση γαμε άπ' τό θέμα μας, γιατρέ. Εύχαριστώ με παρασύρατε εκτός τόπου και χρόνου. τό έπιζητώ. Πονάω όμως τότε πιο πολύ επανέρχομαι στη πραγματικότητα.

—Δέν επαναλαμβάνω τίς συστάσεις μου, Έλενα.

—Εγώ όμως ένα θά επαναλάβω, γιατρέ Σίμων ο Κυθηραϊός έν καιρώ τώ δέοντι. Έδειξε γελαστή με τό δάκτυλο.

Κατέβηκα στο γραφείο. «Όλοι με περιμένουν με άνυπομονησία.

—Φωνάζτε μου τή Χλόη.

—Μά τί έγινε, κ. Έπιμελητά; πέστε μου.

—Θά προσπαθήσωμε όλοι μαζί νά ξεπλύνουν σιγά σιγά οι Ολιβερές έντυπώσεις. Δέν μόνον αυτό. Έχουμε πλῆθος θεμάτων με ενδιαφέροντος γιά τήν κλινική μας. Καμμία τήση.

—Μακάρι ούδέν σφάλιον τά βάλατε φαί τα πράγματα στη θέση τους. Είπατε ο έίπε ο Α! βοηθός.

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ

Όταν στο φύλλο του μηνός Νοεμβρίου διατυπώσαμε τις επιφυλάξεις μας έστω και από υπεύθυνη πληροφορία για τη κρατική απόφαση επί τέλους κάτι να γίνει για να διατηρηθεί το αεροδρόμιο τα μαντικά προγνωστικά μας βγήκανε αληθινά. Όπως πάλι από καλά πληροφορημένες τοπικές πηγές ενημερωθήκαμε ή πολιτική αεροπορία (δηλ. το κράτος) που κατώχευε το αεροδρόμιο με τη διαβεβαίωση της συντήρησής του λυπείται αλλά αδυνατεί να διαθέσει ούτε δραχμή.

Από την άλλη πλευρά, ή Ολυμπιακή που με τή σκάφη της κάνει τη γραμμή, ειδοποιεί ότι ενά το αεροδρόμιο σύντομα δεν επισκευασθεί τουλάχιστον, λυπείται αλλά διά λόγους ασφαλείας υποχρεούται να διακόψει τις πτήσεις που σημαίνει ότι έτσι που σταμάτησε ή μοναδική αυτή απομένουσα συγκοινωνιακή ζωή του νησιού θα κλείσει για πάντα.

Επαναλαμβάνουμε με Ιερή πίστη ή θεμελιώδη αρχή μας ότι ή βαριά μολυσμένη ντόπια τσιριγώτικη ατμόσφαιρα μόνο δυνατός Υπερκυθηνός ήγέτης θα σταθεί δυνατόν να γιατρέψει και να σώσει το μελλοθάνατο. Προσπαθήσαμε να διερευνήσουμε το σκοτεινό όριζοντα με όση δύναμη είχαν οι άκτινες του πνευματικού μας φαναριού αναζητώντας αλλά διόγνη το τέτοιο άνθρωπο, τόν αξιο και ανεπείραστο καπετανίο που θα όδηγήσει το κλυδωνιζόμενο σκάφος να άρμενίσει στην ανάπτυξη και ή πρόοδο.

Όλα τή άπαραίτητα και άναγκαία κοινωνικά έργα για όσονδήποτε ψυχομετρί υπάρχουν. Νοσοκομείο, Γηροκομείο, πλήρες όδικό δίκτυον, σχολεία, εκκλησίες, και Μοναστήρια πλούσια προικισμένα. Εκείνο που τού λείπει είναι το υλικό για ήν εξυπηρέτηση τού όποιου άνηγέρθησαν και στολιστηκαν.

Εάν δεν δοθεί ή μάχη για να τή αποχθήση, τή πρωτοματτικό τού κ. Ρεσβάνη διαγράφεται σάν πραγματικό τόν όριζοντα. Η έξασφάλιση τής θαλάσσιας συγκοινωνίας πρώτα πρώτα με ασφαλισμένο λιμάνι, ή έξασφάλιση και συνέχεια τής αεροπορικής τοιαύτης, ή εγκατάσταση νέου γενικού όδροδοτικού δίκτυου, ό πλήρης και γενικός ηλεκτρισμός και τελικά ό Τσιριγώτες να γίνουν κύριοι τής πατρικής γής που τούς άνήκει είναι σάν στόχοι τού πρέπει να στραφή ό άγώνας με υπερκυθηνίο στρατηλάτη. Προσφέραμε Γήν και γδωρ, προσφέρμε τήν τίμια, άδοξη, ελίκρινη και άνδρική στρατευσί μας κουβεντιάσαμε και συστήσαμε, γράψαμε και γίναμε μόνον στόχοι τυχρότητας και μίσος. Ατυχώς οι κατά προτεραιότητα φυσικοί τέτοιοι ήγέτες ενός Παγκυθηρικού μετώπου μοχθούν διά τήν άσφάλειαν μόνον κάποιας κτηθείσης άναπτυκτικής φωνήσας.

Τήν λιποταξία αυτή θάπρεπε να συμπληρώσουν οι προέδροι τών 13 Κοινοτήτων με μιά τίμια παμπροεδρική συνεργασία με έπικεφαλής μιά τριμελή έκτελεστική έπιτροπή που να καλέση τούς όπου γής Κυθήριους σε συνεγερμό σωτηρίας. Δυστυχώς τών άναιμικών κοινοτήτων ήγούνται κατά τή μέγα μέρος ψυχικά και πνευματικά άναιμικοί κοινοτάρχες που τούς διέπει ό τοπικισμός ή τροσπολατρεία και ή διαίρεση. Πέραν από τή γδάνια σύννορα τού νησιού μας οι όπουδήποτε εγκαταστημένοι Κυθήριοι έχουν δημιουργήσει σχυρούς σωματειακούς οργανισμούς, με ένα κοινό άντικειμενικό στόχο, να διατηρηθούμε σάν πατριά και να προσφέρουμε τήν άγάπη μας και ή βοήθειά μας στη γενέτειρα γή που τόσο έμπραχτα άπεδείχθη.

Ηδη έπέστησαν οι στιγμές που μόνον οι οργανισμοί αυτοί άπομένουν να πάρουν στα χέρια τούς τή βαρύ αυτό ήγετικό ρόλο. Υπάρχουν 5 άνθηλα σωματεια . Ο Κυθηρικός σύνδεσμος ή Κυθηρική άδελφότης Πειραιώς ή Κυθηρική άδελφότης τού Ν.Υ. τής Αμερικής και οι δύο άδελφότητες τού Ν.Ν.Ο. και QLD στην Αυστραλία.

Ας τεθεί επί κεφαλής ή κεντρικώτερη και δυναμικώτερη τοιαύτη ό Κυθ. Συν. Αθηνών, άς έλθει σε άμεση έπαφή με τίς άλλες. Είναι πολύ εύκολος ό προγραμματισμός και ή σύγκληση συσκέψεως άντιπροσώπων και τών 5 σωματείων στην Αθήνα, να συστηθ ήν κεντρικό σώμα που με θέληση, δύναμη και άποφασιστικότητα βασιζόμενο σε Πανκυθηρική έπιστράτευση να άρχισή δράσι για ή σωτηρία και τήν ανάπτυξη τής μικρής άγαπητής μας πατρίδας, που έχει όλες τίς δυνατότητες να προοδεύσει και ευδοκιμήσει όπως τής άξιζει, εξουδετερώνοντας μιά για πάντα τή θανατηφόρο περιφερειαγγίτικο τοπιστιστικό καρκίνωμα.

Η άρνηση θέσεως στο τέτοιο προσκλητήριο θάναι λιποταξία μπρός στη Παγκυθηρική κλήσι και που θά τήν κρίνει σάν τέτοια ή Ιστορία. Άλλη διεξοδος δεν υπάρχει. Όλοι έμεις στρατιώτες σας.

Χαρακτηριστική φωτογραφία από μέρος τής Λαϊκής αγοράς (παζάρι) κάθε Κυριακή στη πλατεία τού

Ποταμού με τή φρέσκα μάλιστα λιγοστά τοπικά προϊόντα που διατίθενται από τούς παραγωγούς.

ΤΟ ΜΑΝΑΣΤΗΡΙ ΑΓ. ΜΟΝΗΣ ΣΤΑ ΚΥΘΗΡΑ.

Έπέστρεψε πριν λίγες μέρες από τή ταξίδι της στην Ελλάδα και τήν Εύρωπη ή κ. Μαρία Σαμίου, που κατάγεται από τή Κύθηρα.

Η κ. Σαμίου στην τετράμηνη περιόδεία της, πέρασε από τήν Κωνσταντινούλι, και άφου έπισκέφθηκε τή Πατριαρχείο, ταξίδεψε στην ιδιαίτερη πατρίδα της, τή Κύθηρα.

Η κ. Σαμίου, εκτός από τήν ύποχρέωση να έπισκεφθεί τήν πατρίδα τών γονέων της είχε και μιά άλλη άποστολή.

Έπρεπε να παραδώσει τή ποσό τών 5.000 δολλαρίων στην Ιερά Μονή Αγ. Μόνης, προίον δωρεάς τής άειμνήστου Παναγιωτίτσας Σαμίου, με έκτελεστή τόν κ. Σπύρο Σάμιο σύζυγο τής κ. Μαρίας.

Με τήν κ. Σαμίου, είχαμε συζήτηση, και εξέφρασε τίς άπόψεις της σχετικά με τήν Ιερά Μονή και τήν έν γένει διοργάνωσή της, τήν όποια παραθέτουμε παρακάτω.

«Θέλω να πληροφορήσω τούς συμπατριώτες μου, μάς είπε ή κ. Σάμιου, ότι με μεγάλη μου χαρά είδα τήν πρόοδο που έπιτελείται στο μοναστήρι, τήν επέκταση του, και τήν εργατικότητα με τήν όποια ό πάτερ Εύθύμιος, συνεργαζόμενος άπόλυτα με τόν Μητροπολίτη Κυθήρων κ.κ. Ιερόθεο συνέβαλε στο έργο τής Ιεράς Μόνης.

Ανήμερα τής έορτής τής Μυρτιδιωτίσσης, ό Μητροπολίτης Ιερόθεος, προσκάλεσε τόν Ιερέα Εύθύμιο και μετά τήν Θεία Λειτουργία, κάλεσε τή Συμβούλιο τής Ιεράς Μόνης και παρεδόθη τή τσέκ τών 5.000 δολλαρίων».

«Τήν ίδια ήμέρα—συνέχισε ή κ. Σαμίου—διοργανώθηκε δεξίωση προς τιμήν μου και τής κόρης μου Μαρίας, στην Ιερά Μονή, στην όποια παρευρέθησαν όλο τή Συμβούλιο, ό εκδότης κ. Αρης Τσιτσιλίας και 50 περίπου προσκαλεσμένοι.

Επιθυμώ να τούς ευχαριστήσω όλους, και να έκφράσω τή συγχαρητήριά μου, για τήν άφογη φιλοξενία τους.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ό Πατήρ Εύθύμιος στο λόγο του προς τούς προσκεκλημένους, έτόνισε τήν πολύτιμη συνεργασία του με τόν Σεβ. Μητροπολίτη Κυθήρων, τόν κ. Αρη Τσιτσιλίο, και τόν κ. Κόξμεν.

Επιθυμώ έπίσης να ευχαριστήσω—συνέχισε ή κ. Σαμίου—τίν κ. Χαρίκλεια Ερμανουήλ Αρώνη για τήν φιλοξενία της κατά τήν δεκαήμερο που έμεινα στο νησί, τόν πρόεδρο τής Κοινότητας τών Αρωνιάδικων κ. Μηνά Βαριόπουλον και όλους τούς συγχωριανούς που με περιέβαλλαν με τήν άγάπη τους».

Τέλος ή κ. Σαμίου, μεταβιβάζει τήν εύχή τού πατρός Εύθυμιου, ό όποιος είπε χαρακτηριστικά.

«Επιθυμώ να ξαναέπισκεφθώ τούς πατριώτες μου στην Αυστραλία, όχι βέβαια για έράνους, αλλά για να βρεθώ πάλι κοντά τους, και να τούς μεταφέρω τή μνημάτα τών άδελφών τους από τή νησί, που πάντοτε τούς θυμούνται και τούς άγαπούν».

Νίκου Δήμου η δυστυχία του να εισαι ελληνας

Μιλάμε συχνά τόν τελευταίο καιρό—για έλευθερία και άνεξαρτησία. Κι ένοούμε πώς πρέπει να σταματήσει ή έσωτερική καταπίεση και ή έξωτερική έξάρτηση από ξένες δυνάμεις. Ξεχνάμε όμως πώς ή καταπίεση και έξάρτηση ριζώνουν στον ίδιο τόν έαυτό μας. Αν δεν υπήρχαν μέσα μας τή έρείσματα, κανείς δεν θά μπορούσε να μάς υποδουλώσει, ούτε να μάς παρασύρει.

Έλευθερος δεν είναι αυτός που «κάνει ό τι θέλει», αλλά αυτός που ξέρει τί θέλει. Όσο δεν ξέρουμε ποιοι είμαστε, όσο δεν ξέρουμε τί θέλουμε, όσο δεν έχουμε ξεκαθαρισμένη σκέψη και αίσθημα ευθύνης, θά περνάμε από τή μιά έξάρτηση στην άλλη.

Δεν θέλει μόνο «άρετή» ή έλευθερία. Θέλει κυρίως, γνώση. Και κρίση.

Αλλά μέχρι να φτάσουμε στη γνώση και τήν ώριμότητα, οι άρρώστιες τής έλληνικής ψυχής θά θεμελιώνουν τή δυστυχία—και τή μεγαλειότητα έλληνα.

Γιατί μη ξεχνάμε: Πίσω από κάθε δημιουργία υπάρχει ένα τραυμα. Μέσα σε κάθε μαργαριτάρι υπάρχει ό ένοχλητικός κοκκος τής άμμου.

ΟΙ ΜΥΘΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΦΟΒΟΙ

Σύμπτωμα ούσιαστικό τής νεοελληνικής ψυχής: ή μυθοπλασία.

Πλάθουμε μύθους για τόν έαυτό μας. Και μετά είμαστε δυστυχισμένοι, γιατί φαινόμαστε κατώτεροι από τούς μύθους (που έμεις πλάσαμε...)

Ένα μύθος: «Τού έλληνα ό τράχηλος.....»

Αναζητώ με προσοχή άλλα λαό, τού όποιου ό τράχηλος να έχει υποφέρει τούς ζυγούς, όσους ό δικός μας.

Μόνο που και εδώ μάς σώζει ή μυθοπλασία μας. Μόλις (για κάποιο λόγο) πέσουν οι τύραννοι, ή φύγουν οι ξένοι—πεταγόμεστε επάνω (σάν τόν Καραγκιόζη με τόν Όφι) και λέμε: «έμεις τούς διώξαμε!»

ΚΥΘΗΡΑ Τ' ΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΓΡΑΦΕΙ

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΕΑΣ

Ο κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΕΑΣ

ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝ

Επειτα από τις καλοκαιρινές διακοπές ο περασμένος μήνας υπήρξε η έναρξη του σχολικού οργανισμού για το 1979.

Ένα εκατομμύριο παιδιά μόνο στο Ν.Ν.Ο: μπήκαν στους σχολικούς καταλόγους, και ανάμεσα τους μερικές χιλιάδες Ελληνόπουλα, που επί πλέον επιβαρύνονται για τη τροφοδοσία της επίχειρησης Ελληνικά απογευτινά σχολεία την ακαταλληλότητα των οποίων διεπίστωσε και τόνισε μοναδική αρμόδια προσωπικότητα (ONLY OFFICIAL AUTHORITY) με μελέτη πούκαμε κατά τελευταίαν εδώ έπισκεψί της ο τέως γενικός επιθεωρητής δημοτικής εκπαίδευσης Ελλάδος κ. Παναγιώτης Γ. Κασιμάτης και εξώρκισε τον συνεχή δημόσιο έλεγχο για το σταμάτημα της απαράδεκτης αυτής κατάστασης. Τη χρονική τούτη περίοδο παίρνω για να συνεχίσω προηγούμενη κριτική μου πούγινε από τις ίδιες αυτές στήλες και αναδημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα Πανκύθηραϊκή στην γεννέτειρα, με άφορμή διάλεξη επί του θέματος πούγινε στο «KYTHERA HOUSE» από την ως άνω προσωπικότητα με συμμετοχή και προτάσεις δασκάλων των εδώ νέων γεννέων μας.

Για μας πούμαστε αποκομμένοι κοινωνικά από τον Ένικό μας κορμό την Ελλάδα, είναι εθνική ανάγκη εάν θέλουμε να διατηρηθούμε σαν φυλή και με δεσμούς φυλετικούς και ψυχικούς με την γενέτειρα μας τα παιδιά μας να παραμείνουν και να συνεχίσουν έτσι, δυο πράγματα να επιδιώξωμε. Την εκμάθηση της πατρικής τους γλώσσας και τη συνέχεια των ορθόδοξης προελεύσεώς τους.

Η βάση, το θεμέλιο, η αρχή και για τους δυο αυτούς στόχους είναι το σπίτι, με υπεύθυνο οδηγό και δάσκαλο τη μητέρα. Έχω τη γνώμη πως είναι

γενικά παρατηρημένο πως όταν στο σπίτι δεν γίνεται χρήσις της γλώσσας όσα και αν μαθαίνουν σήμερα τα παιδιά σχολικά, αύριο τα παίρνει ο άνεμος του περιβάλλοντος. Δεν υπάρχει λοιπόν ουδεμία δικαιολογία και για τις δυο κατηγορίες μανάδων, τόσο τις έλληνογεννημένες που ενώ (ας μην σάς κακοφανή καλές μου μητέρες κατά τα άλλα) που ενώ το μεγάλο ποσοστό σας μεταχειρίζεται τα άγγλικά κορακίστικα, και κάνει έτσι κακό στο παιδί, παρά ταύτα με αυτά κάνει το σπιτικό διάλογό της, όσο και οι αυστραλογεννημένες που μιλώντας τα Ελληνικά τους θα καλλιεργούσαν και τη δική τους Ελληνική εν πολλοίς γλωσσολογία αλλά θα βοηθούσαν και τα παιδιά τους. Άς μας γίνει λοιπόν συνείδηση, υποχρέωση και εθνικό καθήκον η χρήσις της γλώσσας μας στην οικογένεια και συγγενική μας ζωή. Έτσι μόνον θα διατηρηθούμε γλωσσικά και όχι με την ονομαζόμενη σχολική ψευτοεκπαίδευση και μάλιστα με το τρόπο που γίνεται όπως θα δούμε παρακάτω.

Υπάρχουν πολλοί ή πολλές που λένε: Τα παιδιά

τώρα έχουν δική τους πατρίδα, με δική τους γλώσσα, τί τους χρειάζεται η Ελληνική; Τίποτα ποιά βλακώδης απάντηση από αυτή. Η γλωσσική κατάρτιση κυρίες και κύριοι πέραν του ότι είναι ψυχική και πνευματική μόρφωση, είναι επαγγελματικό εφόδιο είναι όπλον ζωής. Όσο περισσότερες γλώσσες μπορούμε να ξέρωμε τόσο περισσότερον βαθμούς επιτυχίας έχομε στη βιοπάλη και ανάμεσα σε αυτές η Ελληνική ή δική μας ή μητέρα των γλωσσών. Ανασκουμπωθήτε λοιπόν Ελληνίδες μου αν θέλετε και αναλάβετε τον εθνικό σας ρόλο.

Μετά τη μάννα ή πληρέστερη γλωσσική κατάρτιση γίνεται στο εκπαιδευτήριο, στο σχολείο, που μόνον τάλαντούχοι και διπλωματούχοι παιδαγωγοί συνεχίζουν και τελειοποιούν το μητρικό έργο της. Οι πρωτοπόροι εδώ μετανάστες μας όπου οι Τσιριγώτες έχουν τις προνομιακές θέσεις μέσα στις τότε πολύ δύσκολες συνθήκες της ζωής τους, ανάλογα με τα μέσα και τις γνώσεις που κατείχαν έδημιούργησαν τα πρώτα σχολεία, κάτι παρόμοιο με το κρυφό σχολείο που οι προπάτορές μας στα 400 χρόνια της βάρβαρης Τούρκικης κατακτήσεως με αυτά κράτησαν το φυλετικό έθνικισμό και έφτασαν στο 1821.

Φορέας της πρωτοτυπίας αυτής διαπαιδαγώγησης υπήρξε η οργανωθείσα Κοινότης, που σε αντικατάσταση του μη υπάρχοντος κανονικού δασκάλου ανέθεσε τα τέτοια καθήκοντα στον Ιερέα. Έτσι κατά τον ίδιο πάνω κάτω τρόπο όπως στο κρυφό σχολείο με το ψαλτήρι και τον όκτώηχο διδασκόντουσαν τα παιδιά τα πρώτα κολλυβογράμματα, προσπάθεια πατριωτική και έπαινετική.

Η Εθνική μας μεινότητα μεταπολεμικά έφθασε στη φανταστική ανάπτυξη της, με μαζί δημιουργήθηκαν υποχρέωσεις, καθήκοντα, φυλετικά, εθνικά, θρησκευτικά και οικογενειακά πούπρεπε να ξεπεραστούν και να παραμείνομε συμπαγής οντότητα με βαρύτητα. Δυστυχώς τη πάλη αυτή τη κέρδισε η καταραμένη διαίρεση που πάντα συνυπάρχει στη φύση μας.

Αποτέλεσμα υπήρξε στο τομέα της εκπαίδευσης να φανή και δεύτερος φορέας της, η Εκκλησία διά της τότε Μητροπόλεως και μετέπειτα Αρχιεπισκοπής που έκτοτε συναγωνίζονται με τις ανεξάρτητες κοινότητες τις θέσεις του Έκπαιδευτικού ήγέτη.

Έτσι χρόνο με το χρόνο στις διάφορες ένοριες ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια σχολεία άμφοτέρων των παρατάξεων, στα όποια είναι υποχρεωμένοι κάθε φορά οι Έλληνες μαθητές αφού τελειώσουν το όλοήμερο εκπαιδευτικό πρόγραμμά τους, στα αυστραλέζικα σχολεία, να πάνε για άλλες δυο ώρες, να κλειστούν μέσα να παρακολουθήσουν έλληνικά από δασκάλους κατά 90% άσχετους με τη δασκαλική και παιδαγωγική ικανότητα, καλιεργούμενης της αντιπάθειας των παιδιών για τις πρόσθετες αυτές υποχρεώσεις τους που τα στερεί από την ώρα του παιχνιδιού και της ανάπαυσης τους, και οι γονείς να επιβαρύνονται με επιβολή διδασκτρων και από άλλα συνεχώς λογής-λογής έμπνεύσεις οικονομικά βάρη που κατά μέγα μέρος κατευθύνονται για άλλους σκοπούς.

Πέραν από την λειτουργία των πολυαριθμων τέτοιων σχολείων με κοντά στα άλλα ακατάλληλα παντελώς βιβλία στη σύγχρονη εκπαίδευση, ξεφεύτρωσαν και μερικά ονομαζόμενα Γυμνάσια (HIGH SCHOOLS).

Για όσους δεν γνωρίζουν η σχολική εκπαίδευση διαιρείται σε τρία στάδια, ή περιόδους, τη κατωτέρα, που είναι τα δημοτικά σχολεία, τη μέση πούναι τα Γυμνάσια και Ισότιμες σχολές και την ανωτέρα πούναι τα Πανεπιστημιακή και οι παρόμοιες ανώτατες σχολές. Στη μέση εκπαίδευση ο μαθητής καταρτίζεται έγκυκλοπαιδικά, από εκεί και πάνω ειδικεύεται επαγγελματικά. Την έγκυκλοπαιδική αυτή μόρφωση εδώ τα παιδιά μας την παίρνουν με την υποχρεωτικήν φοίτησή τους στα HIGH SCHOOLS πούναι έφωδιασμένα με όλα τα απαραίτητα και σύγχρονα σχολικά μέσα, βιβλία και καθηγητάς διπλωματούχους και κάθε μάθημα. Τα αυτοκαλούμενα λοιπόν αυτά Γυμνάσια γυμνά όλων των ανωτέρων, όχι μόνον είναι άχρηστα υποστάσεως αλλά και έπιβλαβή νιά τα παιδιά, που

μόνον δικαιολογούν την στρατολογίαν αυτόκλητών καθηγητών και την άφαιμαξη του οικογενειακού προϋπολογισμού για άλλους στόχους.

Πάνω από όλα τη μαζική διεύθυνση και υπέρτατο κοντρολάρισμα όλων των σχολείων την έχουν άνθρωποι που δυνατόν να έχουν τον ένθερμον ζήλον πατριωτικά και χριστιανικά μά κατά μεγάλο

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

ποσοστό λείπει και από τους ίδιους ή εκπαιδευτικούς καλλιέργεια. Για την αξιολύπητη για να μη καταστρεφική αυτή κατάσταση έπρεπε ενδιαφερθεί και έπιμεληθεί ή κυβέρνηση πατρίδος μας. Ατυχώς ούτε τώρα ούτε στο μέλλον οικονομική επιβάρυνση που έπιβάλλεται έπιτρέπει. Για κάποια δυνατή καλύτερευση καταστάσεως έστειλε εδώ εκπαιδευτικούς εκπροσώπους της πριν ένα χρόνο που ως έρωμ παίρνουν θαυμάσια. Δεν έμαθα όμως παρά έπανηλλειμένες έρευνές μου τί δράση έχουν εδώ τί συνέστησαν εκεί που απέστάλησαν.

Ένα είναι γεγονός, ότι με το ούτω θριαμβεύον σύστημα ονομαζόμενης εκπαίδευσσεως, ότι μπορεί να έπιτυγχάνεται (ιδίως το EXTERNAL TAXATION στον εβδομαδιαίο φάκελλο πληρωμών των φουκαράδων γονέων) εκτός από την μάθηση γλώσσας μας.

Σάν σανίδα σωτηρίας να μάς γλυτώσει από πετυχημένα, συστηματοποιημένη αυτή προπαγάνδα ήρθε ή προσφορά της Υπηρεσίας εκπαίδευσσεως της μας πατρίδας, που και πριν το πέρας της προηγούμενου σχολικού έτους και με την ένοση του νέου, κατηγορηματικώτατα και εκτενέστατα είδοποίησε ότι εφαρμόζει στα σχολεία της φοιτούν τα παιδιά των διαφόρων εθνικοτήτων, εκμάθηση της γλώσσας τους με ειδικούς διπλωματούχους δασκάλους (άκομη και διδασκαλία της άραβικής συμπεριέλαβε). Φυσικά μεταξύ των άλλων γλωσσών που κατονομάστηκαν είχε και ή δική μας τη θέση της. Η προσφορά είναι θελον δώρον για τη τέλεια εκμάθηση γλώσσας, χωρίς ουδεμίαν οικονομικήν επιβάρυνση και χωρίς κανένα ιδιαίτερο πνευματικό φόρτο παιδιού και περιορισμό χρόνου μελέτης, άναπαύσεώς του, μαρτυρά σε το άνευ όρων ενδιαφέρον της Κυβερνήσεως για τους πολίτες άνεξαρτήτως φυλής ή χρώματος. Εθνική ανάγκη είναι ή σωστή και τέλεια εκμάθηση της γλώσσας. Οποιαδήποτε άλλη σχολική κατάρτιση κατωτέρως μεσαία διδάσκει σύγχρονα και πληρέστατα αυστραλέζικα σχολεία και δεν παρίσταται ανάλογα κατά το ρητόν «Κράτους έν Κράτει» ως συνείδηση όλως μας και ως μη παραπλανώμεθα προπαγάνδες πούχουν άλλες κατευθύνσεις.

Όταν σε μία κατά τύχην συνέντευξί μου επί του θέματος με τον διευθυντή 15 τέτοιων σχολείων ανέφετα την τέτοια προσφορά της Αυστραλιανής κυβερνήσεως και την χαρακτήρισα σωστή, εφαρμόσιμη, άπότομα με έγκατέλειψε με το «μή συζητάς καθόλου είναι χάος, χάος, χάος, αυτό δεν ξέρουν τί κάνουν» και ξέχασε το τυπικό εύχαριστώ και χαίρετε.

Έχω τη γνώμη, ότι για τη διδασκαλία γλώσσας θα γίνη χρήσις δασκάλων από την άναλογήν εθνικότητα που ήδη ύπαιθετούν στα σχολεία. Έθελουν οι εδώ Έθνικοί μας ήγήτορες άς συμβάλουν καθώς οι 4 άποσπασμένοι εκπαιδευτικοί συνεργασία με τις Αυστραλιανές υπηρεσίες έξεύρεση και τοποθέτηση των καταλλήλων τους πολυπληθείς που διδάσκουν στα σχολεία και άς προγραμματισθεί σύν τη παρόδου χρόνου μέτεκπαίδευσή τους για καλύτερη Ελληνική κατάρτιση έπιτυγχανομένων ούτω δυο Έθνικων σκοπών.

Κλείνω τη σημερινή μου μελέτη και κριτικήν με το ολόθερμη προτροπή να μη μάς διαφύγει αυτό που μάς προσφέρει ή εδώ πατρίδα μας και να παραμεληθεί ο μεγάλος ρόλος της μητέρας σπίτι.

Μόνον έτσι θα μακροημερεύσωμε σαν φυλή ενώ τα 400 χρόνια της Τούρκικης σκλαβιάς έκαλιέργησαν το αιώνιο μίσος, και έχθότητα, που εδώ ή κατάχτιση είναι αντίθετη. Είναι πολιτισμένο αγκάλισμα που κάθε μέρα περισσεύει την αγάπη, την έμπιστοσύνη και άδελφοποίηση που οδηγούν στην ολοκληρωτική άφομοίωση εάν δεν κρατήσουμε τη γλώσσα μας και τη θρησκευμά μας.

Τρίτος συντελεστής στη εκμάθηση της γλώσσας και δη στους Πανεπιστημιακούς φοιτητές είναι ίδρυθείσα έδρα Νεοελληνικών με πρώτο μέντονα χρηματοδότη το συμπατριώτη μας κ. Νίκ Λουράς και ή όποια άκομη μετά από έπτά άδραει έλλειψως Πανεπιστημιακού Καθηγητού. Πού έμ κρυμμένοι εδώ οι διά τα Έλληνικά κοπτόμενοι